

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 454. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828678160/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

Lenoir standsede. Hr. Ellekilde rejste sig og gav sig til at fløjte, gik et Par Gange op og ned ad Gulvet, stillede sig saa med Albuerne støttede mod Vindueskarmen, saa ud ad Vinduet, vendte Ryggen til Lenoir, bestandig fløjtede højere og i livligere Tempo. Det nyttede ikke, at Lenoir beskedent rømmede sig. Hans Vært forblev ubevægelig. Endelig gjorde Lenoir et Skrabud og sagde:

— God Morgen, Hr. Elverkilde!

— G'maaren, lille Ven, G'maaren!

Han vendte sig lidt til Siden og rakte Lenoir Haanden. Da han var gaaet, tænkte han sig lidt om, talte derpaa højt til sig selv, hvad han tidt gjorde paa enlig Pebersvendevis:

— Aa — det vil glæde den Køter af Broder, om hun kom i Hullet . . . Nej, lad hende kun hugge Brænde, som hun gider. Hun er s'gu ganske fiks bygget. Men hendes forrige Kæreste . . . han saa ud til allehaande. Han var vist ikke god at følge efter. Hm!

Han aabnede en Dør og raabte:

— Sin—ge!

Husjomfruen kom, ærbar og andægtig med Hænderne foldede over Hjærtækulen.

— Svinekotelette med henkogte Snittebønner til Eftermad? Ikke?

— Jo, Hr. Ellekilde, og Fløjelsgrød til Formad.

— Hm — hm? Hør De — Slinge! Har De hørt noget om, at der er stjaalet Brænde dernede i det gamle Vænge ud for Pavillonen?

— Nej, Hr. Ellekilde! Hvem skulde kunne komme derind?

— Ja — det maatte jo være en Hustyv.

— Det maatte det, Hr. Ellekilde. Men hvem skulde det være? Der er jo de to gamle Herrer deroppe . . .

— Ja, det skal være af deres Brænde, at der er stjaalet.

— Virkeligen?

— Jo. Og saa kan det jo ikke være andre end . . . end . . .

Han pegede i Retning af den Husfløj, hvor Birgitte boede.

— Gud, Hr. Ellekilde! En af saa god Familie.

— Ha, ha . . . ja, hvordan Fa'en er det? Hun er jo i Familie med Dem, Slinge. Ikke?

Den gamle Jomfrus Mund fortrak sig til en bitter, bedrøvet Mine. Hun sagde:

— Rigtignok er det langt ude, . . . men det er haardt at